

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 1214/2002, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1215/2002, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002, neuvoston asetuksilla (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o 1454/2001 vahvistettujen syrjäisimpien alueiden erityisten hankintajärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 20/2002 muuttamisesta** 3
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1216/2002, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002, hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamista koskevista yleisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2300/97 muuttamisesta** 4
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1217/2002, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002, tiettyjen Einecsiin sisältyvien aineiden maahantuojien tai valmistajien velvoittamisesta toimittamaan tiettyjä tietoja ja suorittamaan tiettyjä kokeita neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti** 6
- Komission asetus (EY) N:o 1218/2002, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002, tiettyjä säilöttyjä sieniä koskevien tuontitodistusten antamisesta 9
- Komission asetus (EY) N:o 1219/2002, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002, oliiviöljyn vientitukien vahvistamisesta 10
- Komission asetus (EY) N:o 1220/2002, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002, kesäkuussa 2002 jätetyistä, jalostettavaksi tarkoitettua jäädytettyä naudanlihaa koskevista tuontioikeushakemuksista 12
- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/44/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työnteekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fysikaalisista tekijöistä (tärinä) aiheutuville riskeille (kuudestaista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)** 13
- Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma** 20

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/45/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kahdennenkymmenennen kerran (lyhytketjuiset klooratut parafiinit)	21
--	----

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2002/545/EY:

★ Komission päätös, tehty 5 päivänä heinäkuuta 2002, bluetongue-rokotusohjelman täytäntöönpanosta Italiassa ja rokotteen ostamisesta tätä tarkoitusta varten (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 2525)	23
---	----

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1214/2002,
annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 5 päivänä heinäkuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	37,3
	999	37,3
0707 00 05	052	90,3
	999	90,3
0709 90 70	052	71,9
	999	71,9
0805 50 10	388	55,2
	524	77,1
	528	56,5
	804	121,8
	999	77,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,5
	400	95,6
	404	75,2
	508	80,0
	512	87,5
	524	72,9
	528	69,9
	720	91,2
	804	102,5
	999	84,6
	388	92,4
	512	82,3
	528	79,2
0808 20 50	800	92,6
	804	97,2
	999	88,7
0809 10 00	052	195,3
	064	153,4
	999	174,4
0809 20 95	052	347,9
	060	142,6
	061	259,3
	068	140,2
	400	244,7
	616	275,4
	999	235,0

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1215/2002,**annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002,****neuvoston asetuksilla (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o 1454/2001 vahvistettujen syrjäisimpien alueiden erityisten hankintajärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 20/2002 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistöimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi, direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o 525/77 ja (ETY) N:o 3763/91 (Poseidom) kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1452/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan,ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistöimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1600/92 kumoamisesta (Poseima) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1453/2001⁽²⁾ ja erityisesti sen 34 artiklan,ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistöimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1601/92 kumoamisesta (Poseican) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1454/2001⁽³⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Syrjäisimpien alueiden hankintatuen kiinteän vähimmäistason vahvistaminen komission asetuksen (EY) N:o 20/2002⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna

asetuksella (EY) N:o 474/2002⁽⁵⁾, mukaisesti edellyttää merkittävän tietomäärän tarkastelua ja arviointia. Koska tietojen tutkiminen on vienyt ennakoitua pidemmän ajan, on tarpeen lykätä kyseisen säännöksen voimaantuloa kalenterivuoden alkuun eli 1 päivään tammikuuta 2003.

- (2) Asetus (EY) N:o 20/2002 olisi tämän vuoksi muutettava.
- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kaikkien asianomaisten hallintokomiteoiden lausuntojen mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 20/2002 30 artiklan toisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

"— 6 artiklan kolmatta ja neljättä alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003."

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11.⁽²⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 26.⁽³⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 45.⁽⁴⁾ EYVL L 8, 11.1.2002, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 75, 16.3.2002, s. 25.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1216/2002,**annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002,****hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamista koskevista yleisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2300/97 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamista koskevista yleisistä säännöistä 25 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2070/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2300/97 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1336/2001 ⁽⁴⁾, vahvistetaan hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamiseksi tarvittavat säännökset.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2300/97 1 artiklan a alakohdan mukaisissa jäsenvaltioiden tiedonannoissa, joiden perusteella alan tilannetta koskevat tiedot ajantasaistetaan, mehiläiskantoja on mukautettu. Kyseisen asetuksen liitettä I on näin ollen syytä muuttaa.

(3) Asetuksen (EY) N:o 2300/97 2 artiklan 2 kohdassa säädetään määräajasta vuosittaisiin ohjelmiin sisältyvien toimien toteuttamiselle. Uutta liitettä I sovelletaan näin ollen ensimmäisen kerran markkinointivuoden 2002/2003 vuosittaisiin ohjelmiin.

(4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2300/97 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran markkinointivuoden 2002/2003 vuosittaisiin ohjelmiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 1.7.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 319, 21.11.1997, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 180, 3.7.2001, s. 21.

LIITE

"LIITE I

Jäsenvaltio	Mehiläiskanta
B	100 000
DK	155 000
D	900 000
GR	1 380 000
E	2 314 494
F	1 297 000
IRL	20 000
I	1 100 000
L	10 213
NL	80 000
A	343 906
P	632 500
FIN	42 000
S	145 000
UK	273 750
EUR 15	8 793 863"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1217/2002,**annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002,****tiettyjen Einecsiin sisältyvien aineiden maahantuoja-
jen tai valmistajien velvoittamisesta toimitta-
maan tiettyjä tietoja ja suorittamaan tiettyjä kokeita neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukai-
sesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eräät jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle, että on perusteltuja syitä uskoa, että tietyistä Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luetteloon (Einecs) ⁽²⁾ kuuluvista aineista voi niiden valmistuksen tai käytön aikana tapahtuvan altistumisen vuoksi aiheutua vakavaa vaaraa ihmisille tai ympäristölle.
- (2) Sen vuoksi olisi vaadittava, että kyseiset valmistajat ja maahantuojaat toimittavat komissiolle hallussaan olevat näitä aineita koskevat tiedot.
- (3) Kyseisten valmistajien ja maahantuojien olisi myös testattava nämä aineet, laadittava näistä kokeista selosteet ja toimitettava nämä selosteet sekä kokeiden tulokset komissiolle; asetuksen (ETY) N:o 793/93 12 artiklan 3 kohdassa säädetään kuitenkin, että jos ainetta sellaisenaan tai valmistamiseen sisältyvänä ovat tuottaneet tai tuoneet maahan useat valmistajat tai maahantuojaat, lisäkokeet voi suorittaa yksi tai useampi asianomaisten

valmistajien ja maahantuojien nimissä toimiva valmistaja tai maahantuoja.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (ETY) N:o 793/93 15 artiklan nojalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhden tai useamman tämän asetuksen liitteessä luetellun, Einecsiin sisältyvän aineen valmistajien ja maahantuojien on:

- a) toimitettava komissiolle liitteessä määritellyt tiedot siinä vahvistetuissa määräajoissa;
- b) tehtävä jokaiselle aineelle liitteessä ilmoitetut testit siinä vahvistettujen tutkimussuunnitelmien mukaisesti;
- c) toimitettava komissiolle seloste jokaisesta testistä sekä testin tulokset liitteessä vahvistetuissa määräajoissa.

2 artiklaTämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.⁽²⁾ EYVL C 146 A, 15.6.1990, s. 1.

LIITE

Tässä liitteessä tarkoitettujen testien tulokset ja muut vaadittavat tiedot on toimitettava seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Ympäristöasioiden pääosasto
Linja C — Yksikkö C.3 — Kemialliset aineet
B-1049 Bruxelles/Brussel

	Einecs-nro	CAS-nro	Aineen nimi	Huolta aiheuttava tekijä	Testejä ja/tai tietojenantoa koskevat vaatimukset	Kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta
1	203-988-3	112-59-4	Dietyleeniglykolimonoheksyyli-etteri	Ihmisten altistuminen aineen valmistuksen tai käytön aikana. Avoin käyttö pinnoitteissa, painomusteissa ja puhdistusaineissa. Aineen vaikutuksista eliönkehitykseen ja hedelmällisyyteen ei ole saatavilla tutkimuksia, mikä aiheuttaa huolta, koska jyrsijöille ja muille eläinlajeille etyleeniglykolieetterijohdannaisilla tehdyissä kokeissa on todettu selvää lisääntymismyrkyllisyyttä.	Hedelmällisyystutkimus (EC B.34 ⁽¹⁾)/OECD TG 415 ⁽²⁾ /tai (OECD TG 416 ⁽³⁾)	18
2	263-090-2	61789-80-8	Kvaternaariset ammoniumyhdisteet, bis(hydrogenoitu talialkyyli) dimetyyli, kloridit	Aineen käytön huomattava lisääntyminen, mikä voi aiheuttaa mahdollisen ympäristöriskin.	Teollisuuden vuosittaiset raportit aineen valmistuksesta ja käytöstä ja kokonaismääristä (vuosina 2000—2002)	6 (määrät vuonna 2000) 18 (määrät vuonna 2001) 24 (määrät vuonna 2002)
3	203-481-7	107-31-3	Metyyliformiaatti	Suuret tuotantomäärät Akuutti altistuminen hengitysteitse on aiheuttanut koe-eläimillä silmien ja hengitysteiden ärsytystä. Tietojen puuttuessa ei ole voitu vahvistaa tietellisesti perusteltuja työperäisen altistumisen raja-arvoja (SCOEL). Pitkittyneestä altistumisesta ei ole tarpeeksi tietoja, jotta voitaisiin vahvistaa turvallinen altistumistaso.	Subkrooninen hengitystoksisuustutkimus: toistuviin sisäänhengityksannoksiin perustuva 90 vuorokauden tutkimus (EC B.29 ⁽³⁾)/OECD TG 413 ⁽⁴⁾)	18
4	200-864-0	75-35-4	1,1-dikloorieteeni	Suuret tuotantomäärät Hermoston toimintahäiriöitä pitkäaikaisessa altistuksessa, joka alittaa nykyiset työperäisen altistumisen raja-arvot (OEL).	Subkrooninen hengitystoksisuustutkimus: toistuviin sisäänhengityksannoksiin perustuva 90 vuorokauden tutkimus (palautumisaika 4—6 viikkoa), jossa tutkitaan erityisiä neurologisia parametrejä. (EC B.29 ⁽³⁾)/OECD TG 413 ⁽⁶⁾ ja OECD TG 424 ⁽⁷⁾). Yleistä patologiaa ei mahdollisesti tarvitse tutkia, jos tiedot voidaan saada muista tutkimuksista.	18

	Einecs-nro	CAS-nro	Aineen nimi	Huolta aiheuttava tekijä	Testejä ja/tai tietojenantoa koskevat vaatimukset	Kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta
					Erityiset neurologiset parametrit: — toiminnan havainnointikokeet ja motoristen toimintojen arviointi, — behaviorististen suoritusten arviointi (esim. näön erottelukyky), — kognitiivisten toimintojen arviointi (esim. delayed alternation -testi, Morrisin vesilabyrintti) Kaikki kokeita koskevat tiedot ja täydelliset tutkimusraportit ovat tarpeen aineiden mahdollisten vaarojen arviointiin.	
5	211-309-7	637-92-3	2-etoksi-2-metyylipropaani	Aineesta on saatavilla hyvin vähän tietoja. Aineen laaja avoin käyttö mahdollisesti lisääntyy, koska sitä voidaan käyttää MTBE:n korvikkeena. Pitkittyneestä altistumisesta voi aiheutua haitallisia vaikutuksia.	Tiedot vuosittaisista tuotanto- ja tuontimääristä Akuutti myrkyllisyys vesikirpulle (<i>Daphnia</i>) (EC C.2 ⁽³⁾/OECD TG 202 ⁽⁶⁾) Levän kasvun estokoe (EC C.3 ⁽³⁾/OECD TG 201 ⁽⁷⁾) Eliönkehitykseen kohdistuvan myrkyllisyyden tutkimus (OECD TG 414 ⁽⁸⁾) Kaikki kokeita koskevat tiedot ja täydelliset tutkimusraportit ovat tarpeen aineiden mahdollisten vaarojen arviointiin.	18
					Hedelmällisyystutkimus (OECD TG 416 ⁽⁵⁾)	24

(1) Vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY (EYVL 196, 16.8.1967, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, liitteen V mukaisesti.

(2) OECD: Guidelines for the Testing of Chemicals — Section 4 — Health Effects TG No 415: "One-Generation Reproduction Toxicity Study" (Original Guideline, adopted 26 May 1983).

(3) OECD Guidelines for the Testing of Chemicals — Section 4 — Health Effects TG No 416: "Two-Generation Reproduction Toxicity Study" (Updated Guideline, adopted 22 January 2001).

(4) OECD: Guidelines for the Testing of Chemicals — Section 4 — Health Effects TG No 413: "Subchronic Inhalation Toxicity: 90-day Study" (Original Guideline, adopted 12 May 1981).

(5) OECD: Guidelines for the Testing of Chemicals — Section 4 — Health Effects TG No 424: "Neurotoxicity Study in Rodents" (Original Guideline, adopted 21 July 1997).

(6) OECD: Guidelines for the Testing of Chemicals — Section 2 — Effects on Biotic Systems TG No 202: "Daphnia sp. Acute Immobilisation Test and Reproduction Test" (Updated Guideline, adopted 4 April 1984).

(7) OECD: Guidelines for the Testing of Chemicals — Section 2 — Effects on Biotic Systems TG No 201: "Alga, Growth Inhibition Test" (Updated Guideline, adopted 7 June 1984).

(8) OECD: Guidelines for the Testing of Chemicals — Section 4 — Health Effects TG No 414: "Prenatal Developmental Toxicity Study" (Updated Guideline, adopted 22 January 2001).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1218/2002,
annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002,
tiettyjä säilöttyjä sieniä koskevien tuontitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon säilöttyjä sieniä koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 6 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2125/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 453/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2125/95 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos määrät, joille todistuksia haetaan, ovat suuremmat kuin käytettävissä olevat määrät, komissio vahvistaa yhtenäisen vähennysprosentin ja keskeyttää todistusten antamisen myöhempien hakemusten osalta.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2125/95 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiset 2 ja 3 päivänä heinäkuuta 2002 haetut määrät ovat suuremmat kuin käytettävissä olevat määrät, minkä vuoksi olisi määriteltävä, missä määrin voidaan antaa todistuksia ja keskeyttää todistusten antaminen myöhempien hakemusten osalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2125/95 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisissa 2 ja 3 päivänä heinäkuuta 2002 jätetyissä ja 4 päivänä heinäkuuta 2002 komissioon toimitetuissa tuontitodistushakemuksissa mainituista määristä hyväksytään 19,23 prosenttia, ja todistukseen merkitään kyseisen asetuksen 11 artiklan 1 kohdan mukainen maininta.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2125/95 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisten tuontitodistusten antaminen keskeytetään 4 päivän heinäkuuta ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen hakemusten osalta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 212, 7.9.1995, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 72, 14.3.2002, s. 9.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1219/2002,
annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002,
oliiviöljyn vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1513/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen N:o 136/66/ETY 3 artiklan mukaan silloin, kun yhteisön hinta on maailmanmarkkinanoteerauksia korkeampi, kyseisten hintojen välinen erotus voidaan korvata oliiviöljyn kolmansiin maihin suuntautuvaa vientiä koskevalla vientituella.
- (2) Oliiviöljyn vientituen vahvistamista ja myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 616/72⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2962/77⁽⁴⁾.
- (3) Asetuksen N:o 136/66/ETY 3 artiklan 3 kohdan mukaan tuen on oltava sama kaikkialla yhteisössä.
- (4) Asetuksen N:o 136/66/ETY 3 artiklan 4 kohdan mukaan oliiviöljyn tuki on vahvistettava ottaen huomioon tilanne ja kehitysnäkymät, jotka koskevat oliiviöljyn hintoja ja saatavuutta yhteisön markkinoilla ja oliiviöljyn hintoja maailmanmarkkinoilla; jos oliiviöljyn suotuisimpia noteerauksia ei voida kuitenkaan määrittää maailmanmarkkinatilanteen vuoksi, voidaan ottaa huomioon tärkeimpien kilpailevien kasviöljyjen hinta näillä markkinoilla ja edustavan jakson aikana todettu erotus tämän hinnan ja oliiviöljyn hinnan välillä; tuen määrä ei saa olla suurempi kuin oliiviöljyn yhteisön hinnan ja maailmanmarkkinahinnan välinen erotus, joka on tarkistettu tarvittaessa tuotteiden viennistä maailmanmarkkinoille aiheutuvien kustannusten huomioon ottamiseksi.

- (5) Asetuksen N:o 136/66/ETY 3 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan b kohdan mukaan voidaan päättää tuen vahvistamisesta tarjouskilpailulla; tarjouskilpailu koskee tuen määrää ja se voidaan rajoittaa tiettyihin määrämaihin sekä tiettyihin määriin, laatuihin ja tarjontamuotoihin.
- (6) Asetuksen N:o 136/66/ETY 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaan oliiviöljyn tuet voidaan vahvistaa erisuuruisiksi määrämään mukaan, jos maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset sitä edellyttävät.
- (7) Tuet olisi vahvistettava vähintään kerran kuukaudessa; niitä voidaan tarvittaessa muuttaa muuna aikana.
- (8) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta oliiviöljyalan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti tämän tuotteen hintaan yhteisössä ja kolmansien maiden markkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruiseksi.
- (9) Rasvojen hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määrääjassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen N:o 136/66/ETY 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruiseksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EYVL L 201, 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 78, 31.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 348, 30.12.1977, s. 53.

LIITE

oliiviöljyn vientitukien vahvistamisesta 5 päivänä heinäkuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1509 10 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 10 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1220/2002,**annettu 5 päivänä heinäkuuta 2002,****kesäkuussa 2002 jätetyistä, jalostettavaksi tarkoitettua jäädytettyä naudanlihaa koskevista tuontioikeushakemuksista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jalostettavaksi tarkoitetun jäädytetyn naudanlihan tuontikiintiön avaamisesta, jakamisesta ja hallinnasta (1 päivästä heinäkuuta 2002 30 päivään kesäkuuta 2003) 11 päivänä kesäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 995/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 995/2002 1 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan ne jalostettavaksi tarkoitetun jäädytetyn naudanlihan määrät, jotka voidaan tuoda erityisin edellytyksin ajanjaksona 1 päivästä heinäkuuta 2002 30 päivään kesäkuuta 2003.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 995/2002 3 artiklan 4 kohdassa säädetään, että haettuja määriä voidaan alentaa. Hakemuksissa esitetty A-tuotteiden kokonaismäärät ylittävät käytettävissä olevat määrät. Näissä olosuhteissa sekä käytettävissä olevien määrien tasapuolisen jakamisen varmistamiseksi haettuja määriä olisi alennettava suhteellisesti. B-tuotteille haettujen tuontioikeuksien määrät

ovat sellaiset, että hakemukset voidaan hyväksyä kokonaisuudessaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kaikki asetuksen (EY) N:o 995/2002 säännösten mukaisesti jätetyt, 1 päivän heinäkuuta 2002 ja 30 päivän kesäkuuta 2003 välistä ajanjaksoa koskevat tuontioikeushakemukset hyväksytään seuraavien, luullisena lihana ilmaistujen määrien mukaisina:

- a) 88,0903 prosenttia haetusta määrästä asetuksen (EY) N:o 995/2002 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen säilykkeiden valmistukseen tarkoitetun lihan osalta;
- b) 100 prosenttia haetusta määrästä asetuksen (EY) N:o 995/2002 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen tarkoitetun lihan osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 152, 12.6.2002, s. 3.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/44/EY,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002,

terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (tärinä) aiheutuville riskeille (kuudestaista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 137 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾, jonka komissio on tehnyt työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 8 päivänä huhtikuuta 2002 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen mukaisesti neuvosto voi antaa direktiivein vähimmäisvaatimukset parantaakseen erityisesti työympäristöä ja taatakseen näin korkeatasoisemman työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun. Näitä direktiivejä säädettäessä on vältettävä asettamasta sellaisia hallinnollisia, taloudellisia ja oikeudellisia rasituksia, jotka vaikeuttaisivat pienten ja keski suurten yritysten perustamista taikka haittaisivat niiden kehitystä.
- (2) Työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevan yhteisön peruskirjan soveltamiseen liittyvästä toimintaohjelmasta annetun komission tiedonannon mukaisesti työntekijöiden altistukselle fyysikaalisista tekijöistä johtuville riskeille on asetettava turvallisuutta ja terveyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia. Euroopan parlamentti antoi toimintaohjelmasta syyskuussa 1990 päätöslauselman ⁽⁴⁾, jossa kehoitettiin komissiota laatimaan erityisdirektiivi meluun, tärinään ja muihin työpaikan fyysikaalisiin tekijöihin liittyvistä vaaroista.
- (3) Ensimmäiseksi on tarpeen toteuttaa toimenpiteet, joilla työntekijöitä suojellaan tärinän aiheuttamilta riskeiltä, koska ne vaikuttavat työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen aiheuttamalla erityisesti tuki- ja liikuntaelimiin, hermostoon ja verenkiertoon liittyviä ongelmia. Näillä toimenpiteillä pyritään sekä varmistamaan jokaisen työntekijän terveys ja turvallisuus että luomaan perusta kaikkien yhteisön työntekijöiden vähimmäissuo-

jalle, jotta vältettäisiin mahdollinen kilpailun vääristyminen.

- (4) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäisvaatimuksista, ja näin ollen jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa tiukempia työsuojelumääräyksiä ja erityisesti asettaa alempia päivittäisiä toiminta-arvoja tai alempia päivittaisen tärinälle altistuksen raja-arvoja. Direktiivin täytäntöönpano ei saa olla perusteena jäsenvaltiossa vallitsevan tilanteen heikentämiseen.
- (5) Tärinän torjumiseksi perustettavassa suojajärjestelmässä on tarpeen rajoittaa määrittelemään tarpeetonta yksityiskohtaisuutta välttämällä tavoitteet, periaatteet ja perusarvot, jotta jäsenvaltiot voivat soveltaa vähimmäisvaatimuksia samalla tavoin.
- (6) Tärinälle altistumista voidaan vähentää tehokkaammin toteuttamalla ehkäisytöimenpiteitä jo työpisteistä ja työpaikoista suunniteltaessa sekä valitsemalla työvälineet, työmenettelyt ja työmenetelmät siten, että riskejä vähennetään jo niiden syntyvaiheessa. Näin ollen työvälineisiin ja työmenetelmiin liittyvillä säännöksillä edistetään työntekijöiden suojelua.
- (7) On tärkeää, että työnantajat toteuttavat teknisen kehityksen ja tieteellisen tietämyksen edellyttämiä tärinälle altistukseen liittyviä riskejä koskevia mukautuksia parantaakseen työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua.
- (8) Meri- ja lentoliikenteen alalla ei tekniikan nykytason vuoksi ole aina mahdollista noudattaa kokokehotärinän altistuksen raja-arvoja. On siis syytä säätää mahdollisuuksista myöntää poikkeuksia asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.
- (9) Koska tämä direktiivi on toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY ⁽⁵⁾ 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi, kyseistä direktiiviä sovelletaan tärinälle altistumiseen, rajoittamatta kuitenkaan tässä direktiivissä olevien ankarampien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista.
- (10) Tällä direktiivillä edistetään käytännössä sisämarkkinoiden sosiaalisen ulottuvuuden toteutumista.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 18.3.1993, s. 12, ja EYVL C 230, 19.8.1994, s. 3.

⁽²⁾ EYVL C 249, 13.9.1993, s. 28.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 1994 (EYVL C 128, 9.5.1994, s. 146), vahvistettu 16. syyskuuta 1999 (EYVL C 54, 25.2.2000, s. 75), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 25. kesäkuuta 2001 (EYVL C 301, 26.10.2001, s. 1), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 23. lokakuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 25. huhtikuuta 2002, ja neuvoston päätös, tehty 21. toukokuuta 2002.

⁽⁴⁾ EYVL C 260, 15.10.1990, s. 167.

⁽⁵⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

- (11) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (¹) mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä, joka on kuudestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi, säädetään vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi heidän terveytensä ja turvallisuutensa kohdistuvilta riskeiltä, jotka aiheutuvat tai saattavat aiheutua altistumisesta tärinälle.

2. Tämän direktiivin vaatimuksia sovelletaan toimintaan, jossa työntekijät altistuvat tai saattavat altistua työnsä kuluessa tärinästä aiheutuville riskeille.

3. Direktiiviä 89/391/ETY sovelletaan kaikilta osin 1 kohdassa tarkoitettulla alalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta tähän direktiiviin sisältyvien tiukempien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'käsitärinällä' tärinää, joka ihmisen käsiin tai käsivarsiin välittyessään vaarantaa työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden aiheuttamalla erityisesti verenkiertoon, luustoon, niveliin, hermostoon tai lihaksiin liittyviä ongelmia;
- b) 'kokokehotärinällä' tärinää, joka koko kehoon välittyessään vaarantaa työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden aiheuttamalla erityisesti alaselän sairauksia ja selkärangan vammoja.

3 artikla

Altistuksen raja-arvot ja toiminta-arvot

1. Käsitärinä:
- a) kahdeksan tunnin vertailu aikaan standardoidun päivittäisen altistuksen raja-arvoksi vahvistetaan 5 m/s²;
- b) kahdeksan tunnin vertailu aikaan standardoidun päivittäisen altistuksen toiminta-arvoksi vahvistetaan 2,5 m/s².

Työntekijöiden altistusta käsitärinälle arvioidaan tai mitataan liitteessä olevan A osan 1 kohdan säännösten perusteella.

2. Kokokehotärinän osalta:

- a) kahdeksan tunnin vertailu aikaan standardoidun päivittäisen altistuksen raja-arvoksi vahvistetaan 1,15 m/s² tai jäsenvaltion halutessa tärinäannoksen arvoksi (VDV) 21 m/s^{1,75};
- b) kahdeksan tunnin vertailu aikaan standardoidun päivittäisen altistuksen toiminta-arvoksi vahvistetaan 0,5 m/s² tai jäsenvaltion halutessa tärinäannoksen arvoksi (VDV) 9,1 m/s^{1,75}.

Työntekijöiden altistusta kokokehotärinälle arvioidaan tai mitataan liitteessä olevan B osan 1 kohdan säännösten perusteella.

II JAKSO

TYÖNANTAJIEN VELVOLLISUUS

4 artikla

Riskien määrittely ja arviointi

1. Työnantajan on direktiivin 89/391/ETY 6 artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia hoitaessaan arvioitava ja tarvittaessa mitattava tärinän tasot, joille työntekijät altistuvat. Mittaus on suoritettava tapauksen mukaan tämän direktiivin liitteessä olevan A osan 2 kohdan tai B osan 2 kohdan mukaisesti.

2. Tärinän altistustaso voidaan arvioida seuraamalla kulloisiakin työskentelytapoja ja käyttämällä asiaa koskevia tietoja työvälineiden tai välinetyypin aiheuttaman tärinän todennäköisestä määrästä kulloisissakin käyttöolosuhteissa, mukaan lukien työvälineiden valmistajan antamat tiedot. Toimenpide eroaa mittauksesta, joka edellyttää erityisten laitteiden ja soveltuvan menetelmän käyttöä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointi ja mittaus on suunniteltava ammattitaitoisesti ja toteutettava sopivin väliajoin ottaen erityisesti huomioon direktiivin 89/391/ETY 7 artiklassa mainitut palveluntuottajien tai henkilöiden pätevyysvaatimukset. Tärinän altistustason arvioinnista ja/tai mittauksesta saadut tiedot on säilytettävä sopivassa muodossa, jotta niitä voidaan käyttää myöhemmin.

4. Työnantajan on direktiivin 89/391/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti otettava riskien arvioinnissa erityisesti huomioon seuraavat seikat:

- a) altistuksen taso, tyyppi ja kesto, mukaan lukien altistus keskeytyvälle tärinälle tai toistuville iskuille;
- b) tämän direktiivin 3 artiklassa säädetyt altistuksen raja-arvot ja altistuksen toiminta-arvot;
- c) vaikutukset riskeille erityisen alttiiden työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen;
- d) tärinän ja työpaikan tai tärinän ja muiden välineiden yhteisvaikutuksesta työntekijöiden turvallisuuteen kohdistuvat välilliset vaikutukset;

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- e) työvälineiden valmistajien asiaa koskevien yhteisön direktiivien mukaisesti antamat tiedot;
- f) vaihtoehtoiset työvälineet, jotka on suunniteltu vähentämään tärinälle altistumisen tasoa;
- g) altistuksen jatkuminen kokokehotärinälle työajan jälkeen työnantajan vastuulla;
- h) erityiset työskentelyolosuhteet, kuten työskentely alhaisissa lämpötiloissa;
- i) terveydentilan seurannassa kerätyt tiedot, mukaan lukien julkaistut tiedot, silloin kun se on mahdollista.

5. Työnantajalla on oltava hallussaan arviointi riskeistä direktiivin 89/391/ETY 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja hänen on yksilöitävä ne toimenpiteet, jotka toteutetaan tämän direktiivin 5 ja 6 artiklan mukaisesti. Riskien arviointi on laadittava soveltuvassa muodossa kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti, ja siihen voi sisältyä työnantajan esittämää näyttöä siitä, että tärinään liittyvien riskien luonne ja laajuus eivät anna aiheutta tätä yksityiskohtaisempaan riskien arviointiin. Riskien arviointi on pidettävä ajan tasalla erityisesti, kun on tapahtunut merkittäviä muutoksia, jotka voisivat aiheuttaa sen vanhentumisen, tai kun terveydentilan seurannan tulokset osoittavat sen tarpeelliseksi.

5 artikla

Altistuksen estämistä tai vähentämistä koskevat säännökset

1. Tärinälle altistumisesta aiheutuvat riskit on poistettava niiden syntyvaiheessa tai niitä on vähennettävä mahdollisimman matalalle tasolle ottaen huomioon tekninen kehitys ja toimenpiteet, jotka ovat käytettävissä riskin hallitsemiseksi sen syntyvaiheessa.

Riskejä on vähennettävä noudattaen direktiivin 89/391/ETY 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjä yleisiä, ehkäiseviä toimenpiteitä koskevia periaatteita.

2. Kun 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa säädetty altistuksen toiminta-arvot on ylitetty, työnantajan on laadittava ja toteutettava 4 artiklassa tarkoitetun riskien arvioinnin perusteella teknisiä ja/tai organisatorisia toimenpiteitä koskeva ohjelma, jonka tarkoituksena on vähentää tärinään liittyvät riskit mahdollisimman alhaiselle tasolle kiinnittäen huomiota erityisesti seuraaviin seikkoihin:

- a) vaihtoehtoiset työmenetelmät, jotka vähentävät mahdollisuutta altistua tärinälle;
- b) sellaisten ergonomialtaan asianmukaisten työvälineiden valinta, jotka aiheuttavat mahdollisimman vähäistä tärinää työtilanne huomioon ottaen;
- c) tärinästä johtuvien vaurioiden riskiä vähentävien lisälaitteiden, erityisesti tehokkaasti kokokehotärinää heikentävien istuinten sekä käsitärinää heikentävien kädensijojen, käyttäminen;
- d) asianmukaiset työvälineiden, työpaikan ja työpaikalla käytettävien järjestelmien huolto-ohjelmat;
- e) työpaikkojen ja työpisteiden suunnittelu ja niitä koskevat järjestelyt;

f) asianmukainen tiedottaminen ja koulutus, joiden avulla työntekijöitä opastetaan käyttämään työvälineitä oikein ja turvallisesti tärinälle altistumisen vähentämiseksi mahdollisimman alhaiselle tasolle;

- g) altistuksen keston ja määrän rajoittaminen;
- h) sopivat työaikajärjestelyt, joihin on sisällytettävä riittävästi lepojaksoja;
- i) kylmältä ja kostealta suojaavan vaatetuksen antaminen altistuvien työntekijöiden käyttöön.

3. Työntekijät eivät saa missään tapauksessa altistua yli altistuksen raja-arvon.

Jos altistuksen raja-arvo ylittyy huolimatta toimenpiteistä, jotka työnantaja on toteuttanut tämän direktiivin perusteella, on tämän välittömästi ryhdyttävä toimenpiteisiin altistuksen vähentämiseksi altistuksen raja-arvon alapuolelle. Työnantajan on eriteltävä, miksi altistuksen raja-arvo on ylitetty, ja muutettava suojelu- ja ehkäisytoimenpiteitä siten, ettei ylitys toistu.

4. Työnantajan on direktiivin 89/391/ETY 15 artiklan nojalla mukautettava tässä artiklassa tarkoitetut toimenpiteet riskeille erityisen alttiita työntekijöitä koskevien vaatimusten mukaisiksi.

6 artikla

Työntekijöille annettavat tiedot ja koulutus

Rajoittamatta direktiivin 89/391/ETY 10 ja 12 artiklan soveltamista työnantajan on varmistettava, että työssään tärinästä aiheutuville riskeille altistuvat työntekijät ja/tai heidän edustajansa saavat tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta riskien arvioinnista saatuihin tuloksiin liittyviä tietoja ja koulutusta, jotka koskevat erityisesti:

- a) tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi toteutettuja toimenpiteitä tärinästä aiheutuvien riskien poistamiseksi tai vähentämiseksi mahdollisimman alhaiselle tasolle;
- b) altistuksen raja-arvoja ja altistuksen toiminta-arvoja;
- c) tämän direktiivin 4 artiklan mukaisten tärinän arviointien ja mittausten tuloksia ja käytössä olevien työvälineiden takia mahdollisesti aiheutuvia vammoja;
- d) vammojen oireiden kartoittamisen ja raportoinnin tarpeellisuutta ja suoritustapaa;
- e) olosuhteita, joissa työntekijöillä on oikeus terveydentilan seurantaan;
- f) turvallisia työtapoja tärinälle altistumisen vähentämiseksi mahdollisimman alhaiselle tasolle.

7 artikla

Työntekijöiden kuuleminen ja osallistuminen

Työntekijöiden ja/tai heidän edustajiensa kuuleminen ja osallistuminen on järjestettävä direktiivin 89/391/ETY 11 artiklan mukaisesti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

III JAKSO

MUUT SÄÄNNÖKSET

8 artikla

Terveydentilan seuranta

1. Rajoittamatta direktiivin 89/391/ETY 14 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on säädettävä järjestelyistä, joilla voidaan varmistaa työntekijöiden terveydentilan tarpeellinen seuranta, jossa otetaan huomioon tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen riskien arvioinnin tulokset, jos ne osoittavat, että työntekijöiden terveydelle aiheutuu riski. Nämä järjestelyt, mukaan lukien potilaskertomuksia ja niiden nähtäväksi saamista koskevat vaatimukset, on otettava käyttöön kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti.

Terveydentilan seurannalla, jonka tulokset on otettava huomioon ehkäisevien toimenpiteiden toteuttamiseksi kussakin työpaikassa, pyritään ehkäisemään ja diagnosoimaan varhaisessa vaiheessa kaikki tärinästä aiheutuvat sairaudet. Seuranta on tarpeen, kun

- työntekijän altistuminen tärinälle on sen kaltaista, että altistumisen ja tunnistettavan sairauden tai haitallisen terveysvaikutuksen välillä voidaan osoittaa olevan yhteys,
- on todennäköistä, että sairaus tai vaikutukset ilmenevät työntekijän nimenomaisissa työolosuhteissa,
- on olemassa testattuja menetelmiä sairauden tai haitallisten terveysvaikutusten toteamiseksi.

Edellä 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa säädetty toiminta-arvot ylittävälle tärinälle altistuvilla työntekijöillä on joka tapauksessa oikeus asianmukaiseen terveydentilan seurantaan.

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelyjä sen varmistamiseksi, että kaikista niistä työntekijöistä, joiden terveydentilaa seurataan edellä olevan 1 kohdan mukaisesti, laaditaan potilaskertomus, joka pidetään ajan tasalla. Potilaskertomuksiin on sisällytettävä yhteenvedo suoritetun terveydentilan seurannan tuloksista. Ne on säilytettävä sellaisessa muodossa, että niihin voidaan tutustua myöhemmin, kuitenkin lääketieteellisten tietojen salassapitovelvollisuutta noudattaen.

Toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettava pyynnöstä jäljennökset tarvittavista potilaskertomuksista. Työntekijällä on oltava oikeus tutustua pyynnöstä häntä koskevaan potilaskertomukseen.

3. Jos työntekijällä todetaan terveydentilan seurannassa tunnistettava sairaus tai haitallinen terveysvaikutus, jonka lääkäri tai työterveyshuollon ammattilainen katsoo johtuvan työssä tapahtuneesta altistumisesta tärinälle,

- a) lääkärin tai muun tarvittavan pätevyyden omaavan henkilön on ilmoitettava työntekijälle häntä koskevista tuloksista. Työntekijälle on annettava erityisesti tiedot ja ohjeet mahdollisesta terveydentilan seurannasta, johon hänen olisi osallistuttava altistumisen päättymisen jälkeen;
- b) työnantajalle on ilmoitettava kaikista terveydentilan seurannan yhteydessä tehdyistä merkittävistä havainnoista mahdollinen terveystietojen salassapitovelvollisuus huomioon ottaen;

c) työnantajan on

- tarkistettava 4 artiklan mukaisesti suoritettu riskien arviointi,
- tarkistettava 5 artiklan mukaiset riskien poistamiseksi tai vähentämiseksi tarkoitetut toimenpiteet,
- otettava huomioon työterveyshuollon ammattilaisen tai muun pätevän henkilön tai toimivaltaisen viranomaisen ohjeet toteuttaessaan riskin poistamiseksi tai vähentämiseksi vaadittavia toimenpiteitä 5 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisuus siirtää työntekijä vaihtoehtoihin työtehtäviin, joissa ei ole lisäaltistumisen riskiä, ja
- järjestettävä terveydentilan jatkuva seuranta ja huolehditava muiden vastaavalla tavalla altistuneiden työntekijöiden terveydentilan tarkastamisesta. Näissä tapauksissa toimivaltainen lääkäri tai työterveyshuollon ammattilainen tai toimivaltainen viranomainen voi ehdottaa, että altistuneille henkilöille suoritetaan lääkärintarkastus.

9 artikla

Siirtymäkausi

Pannessaan täytäntöön 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita jäsenvaltiot voivat kuultuaan työmarkkinaosapuolia kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti noudattaa enintään viiden vuoden pituista siirtymäkautta 6 päivästä heinäkuuta 2005 laskettuna, jos käytetään työvälineitä, jotka on annettu työntekijöiden käyttöön ennen 6 päivää heinäkuuta 2007 ja joiden osalta ei voida noudattaa altistuksen raja-arvoja, tekniikan viimeisin kehitys ja/tai organisatoristen toimenpiteiden toteuttaminen huomioon ottaen. Jäsenvaltiot voivat maa- ja metsätaloudessa käytettävien työvälineiden osalta jatkaa siirtymäkautta enintään neljällä vuodella.

10 artikla

Poikkeukset

1. Jäsenvaltiot voivat työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelua koskevia yleisiä periaatteita noudattaen poiketa kokokehotärinän osalta 5 artiklan 3 kohdasta meri- ja lentoliikenteen alaan kuuluvissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kun altistuksen raja-arvoa ei tekniikan tason ja työpaikan erityisominaisuuksien vuoksi voida noudattaa teknisten ja/tai organisatoristen toimenpiteiden toteuttamisesta huolimatta.

2. Kun työntekijän altistuminen tärinälle on tavallisesti alhaisempi kuin 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa säädetty altistuksen arvot mutta vaihtelee huomattavasti työvaiheesta toiseen ja saattaa satunnaisesti ylittää altistuksen raja-arvon, jäsenvaltio voi myös myöntää poikkeuksia 5 artiklan 3 kohdasta. Keskimääräisen tärinäaltistuksen on kuitenkin oltava 40 tunnin jaksona altistuksen raja-arvoa alhaisempi ja altistustavasta aiheutuvien riskien on osoitettava olevan vähäisemmät kuin altistuksen raja-arvon mukaisesta altistumisesta aiheutuvat riskit.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia sen jälkeen, kun työmarkkinaosapuolia on kuultu kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti. Poikkeuksia myönnettäessä on asetettava ehtoja, jotka kyseisissä erityisolosuhteissa takaavat, että myöntämisestä aiheutuvat riskit minimoidaan ja että asianomaisten työntekijöiden terveydentilaa seurataan tehostetusti. Poikkeukset tarkistetaan joka neljäs vuosi ja perutaan heti, kun niiden perusteena olevat olosuhteet muuttuvat.

4. Jäsenvaltiot antavat joka neljäs vuosi komissiolle luettelon 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista ja ilmoittavat tarkasti ne olosuhteet ja syyt, joiden perusteella poikkeukset on myönnetty.

11 artikla

Tekniset muutokset

Liitteeseen tehtävistä puhtaasti teknisistä muutoksista säädetään 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen:

- a) työvälineiden ja/tai työpaikkojen suunnittelua, rakentamista, valmistamista tai toteuttamista koskevasta teknisestä yhdenmukaistamisesta ja standardoinnista annettavien direktiivien mukaisesti; ja/tai
- b) tekniikan kehityksen, sopivimmissa yhdenmukaistetuissa eurooppalaisissa standardeissa tai eritelmissä tapahtuvien muutosten ja tärinää koskevien uusien tietojen mukaisesti.

12 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 89/391/ETY 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

IV JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Kertomukset

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viiden vuoden välein tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskeva kertomus, jossa

esitetään työmarkkinaosapuolten näkemykset. Siinä on kuvattava parhaita käytäntöjä terveydelle haitallisen tärinän estämiseksi ja muita työn organisointitapoja sekä jäsenvaltioiden toimia näitä käytäntöjä koskevien tietojen välittämiseksi.

Kertomusten perusteella komissio tekee kokonaisarvion direktiivin täytäntöönpanosta tarkastellen sitä myös tieteellisten tutkimusten ja tietojen perusteella ja antaa tiedot asiasta Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavalle komitealle sekä ehdottaa tarvittaessa muutoksia direktiiviin.

14 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 6 päivänä heinäkuuta 2005. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä tähän ilmoitukseen yksityiskohtaisesti perusteltu luettelo siirtymäsäännöksistä, jotka ne ovat hyväksyneet 9 artiklan mukaisesti.

Kun jäsenvaltiot antavat näitä säädöksiä, niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus silloin, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne kansalliset säännökset, jotka ne antavat tai ovat jo antaneet tässä direktiivissä tarkoitettulla alalla.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

16 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. MATAS I PALOU

LIITE

A KÄSITÄRINÄ

1. Altistuksen arviointi

Käsitärinän altistustason arviointi perustuu kahdeksan tunnin vertailu aikaan standardoidun päivittäisen altistuksen arvon A (8) laskemiseen. Arvo ilmoitetaan taajuuspainotetun kiihtyvyyden tehollisarvojen neliöiden summan neliöjuurena (kokonaisarvona). Tehollisarvot määritetään toisiaan vastaan kohtisuorissa suunnissa a_{hwx} , a_{hwy} , a_{hwz} . Altistusta arvioidaan standardin ISO 5349-1 (2001) luvuissa 4 ja 5 ja liitteessä A määritellyllä tavalla.

Altistustaso voidaan arvioida valmistajien toimittamiin, käytettyjen työvälineiden päästötasoa koskeviin tietoihin perustuvan arvion pohjalta ja erityisiä työskentelytapoja havainnoimalla tai mittaamalla.

2. Mittaus

Kun tehdään 4 artiklan 1 kohdan mukaisia mittauksia:

- Käytettäviin menetelmiin voi kuulua työntekijän henkilökohtaista altistusta kyseiselle tärinälle koskevan edustavan näytteen otto; käytettävien menetelmien ja laitteiden on sovelluttava mitattavan tärinän erityispiirteisiin, ulkoisiin tekijöihin ja mittalaitteen ominaisuuksiin standardin ISO 5349-2 (2001) mukaisesti.
- Käytettäessä molemmiin käsin pidettäviä laitteita mittaukset on tehtävä molemmista käsistä. Altistus määritetään näistä kahdesta arvosta korkeamman perusteella; myös toisen käden tulos on ilmoitettava.

3. Häiriöt

4 artiklan 4 kohdan d alakohdan säännöksiä sovelletaan erityisesti silloin, kun tärinä häiritsee hallintalaitteiden asianmukaista käsittelyä tai mittareiden lukemista.

4. Välilliset riskit

4 artiklan 4 kohdan d alakohdan säännöksiä sovelletaan erityisesti silloin, kun tärinä häiritsee rakenteiden vakautta tai liitosten kestävyyttä.

5. Henkilönsuojaimet

Käsitärinältä suojaavat henkilönsuojaimet voivat olla osa 5 artiklan 2 kohdassa mainittua toimenpiteitä koskevaa ohjelmaa.

B KOKOKEHOTÄRINÄ

1. Altistuksen arviointi

Tärinän altistustason arviointi perustuu päivittäisen altistuksen A (8) laskemiseen. Päivittäinen altistus ilmoitetaan 8:aa tuntia vastaavana jatkuvana kiihtyvyytenä, ja se lasketaan taajuuspainotettujen kiihtyvyyksien suurimpana tehollisarvona tai suurimpana tärinäannoksen arvona (VDV), jotka on määritetty kolmessa toisiaan vastaan kohtisuorassa suunnassa ($1,4 a_{wx}$, $1,4 a_{wy}$, $1,4 a_{wz}$ istuvan tai seisovan työntekijän osalta). Altistus määritellään standardin ISO 2631-1 (1997) lukujen 5, 6 ja 7, liitteen A ja liitteen B mukaisesti.

Altistustaso voidaan arvioida valmistajien toimittamiin, käytettyjen työvälineiden päästötasoa koskeviin tietoihin perustuvan arvion pohjalta ja erityisiä työskentelytapoja havainnoimalla tai mittaamalla.

Jäsenvaltioilla on oikeus ottaa meriliikenteen alalla huomioon ainoastaan tärinä, jonka taajuus on yli 1 Hz.

2. Mittaus

Kun tehdään 4 artiklan 1 kohdan mukaisia mittauksia, käytettäviin menetelmiin voi kuulua työntekijän henkilökohtaista altistusta kyseiselle tärinälle koskevan edustavan näytteen otto. Käytettävien menetelmien on sovelluttava mitattavan tärinän erityispiirteisiin, ulkoisiin tekijöihin ja mittalaitteen ominaisuuksiin.

3. Häiriöt

4 artiklan 4 kohdan d alakohdan säännöksiä sovelletaan erityisesti silloin, kun tärinä häiritsee hallintalaitteiden asianmukaista käsittelyä tai mittareiden lukemista.

4. Välilliset riskit

4 artiklan 4 kohdan d alakohdan säännöksiä sovelletaan erityisesti silloin, kun tärinä häiritsee rakenteiden vakautta tai liitosten kestävyyttä.

5. Altistuksen jatkuminen

Direktiivin 4 artiklan 4 kohdan g alakohdan säännöksiä sovelletaan erityisesti silloin, kun työntekijällä on työn luonteen vuoksi käytettävissään työnantajan valvomat lepotilat. Kokokehotärinä on vähennettävä näissä tiloissa niiden käyttötarkoituksen ja -olosuhteiden edellyttämälle tasolle, lukuun ottamatta *force majeure* -tilanteita.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEINEN LAUSUMA

Euroopan parlamentti ja neuvosto toistavat sitoumuksensa jatkaa komission ehdotuksen käsittelyä muiden fysikaalisten tekijöiden osalta (äänikentät, sähkökentät, magneettikentät ja niiden yhdistelmät). Muihin fysikaalisiin tekijöihin liittyvien teknisten vaikeuksien vuoksi tärinää on kuitenkin pidetty ensisijaisena. Euroopan parlamentti ja neuvosto kuitenkin toteavat, että on tarpeen antaa mahdollisimman pian direktiivit muista komission ehdotuksessa esitetyistä fysikaalisista tekijöistä.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/45/EY,**annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002,****tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kahdennenkymmenennen kerran (lyhytketjuiset klooratut parafiinit)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 22 päivänä huhtikuuta 2002 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Säännökset, joita tietyt jäsenvaltiot ovat hyväksyneet tai joita ne suunnittelevat PARCOM (maalta peräisin olevan meren pilaantumisen ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen) -päättöksen 95/1 vuoksi lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käytön rajoittamiseksi, vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toteutumiseen ja toimintaan. Tämän vuoksi on tarpeen lähentää jäsenvaltioiden tämän alan lainsäädäntöä ja siten muuttaa tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY liite I ⁽⁴⁾ ottaen huomioon yhteisön riskien arvioinnit ja asianomaiset PARCOM-päätöstä 95/1 tukevat tieteelliset todisteet.
- (2) Lyhytketjuiset klooratut parafiinit luokitellaan ympäristölle vaarallisiksi, koska ne ovat sangen myrkyllisiä vesieliöille ja saattavat vaikuttaa pitkällä aikavälillä haitallisesti vesiympäristöön.
- (3) Komissio on olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 ⁽⁵⁾ mukaisesti antanut suosituksen erityistoi-menpiteistä, joilla rajoitetaan lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttöä erityisesti nestemäisissä metallintyöstöaineissa ja nahkatuotteiden viimeistykseen tarkoitetuissa tuotteissa vesiympäristön suojelemiseksi.
- (4) Kaikkien lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien muita käyttötapoja tarkastellaan uudelleen asiaa koskevan tieteellisen tiedon pohjalta ottaen erityisesti huomioon kloorattuja parafiineja sisältävät päästöt. Komission olisi annettava ehdotuksia tällaisten käyttötapojen vähentämiseksi.
- (5) Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea antoi 27 päivänä marras-kuuta 1998 lausuntonsa suosituksessa mainituista lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käytön riskeistä.

⁽¹⁾ EYVL C 337 E, 28.11.2000, s. 138 ja EYVL C 213 E, 31.7.2001, s. 296.

⁽²⁾ EYVL C 116, 20.4.2001, s. 27.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 1. helmikuuta 2001 (EYVL C 267, 21.9.2001, s. 18), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 27. kesäkuuta 2001 (EYVL C 301, 26.10.2001, s. 39), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 29. marraskuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 30. toukokuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 21. toukokuuta 2002.

⁽⁴⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201, direktiivi sellaisena kun se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 1999/77/EY (EYVL L 207, 6.8.1999, s. 18).

⁽⁵⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

- (6) Tällä direktiivillä ei rajoiteta työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla annetun yhteisön lainsäädännön, erityisesti toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽¹⁾ ja työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7 päivänä huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)⁽²⁾ soveltamista,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään direktiivin 76/769/ETY liitteeseen I kohta seuraavasti:

"42. Alkaanit C₁₀—C₁₃, kloori- (lyhyt- juiset klooratut parafiinit)	1. Ei saa saattaa markkinoille käytettäväksi aineina eikä ainesosina muissa aineissa tai valmisteissa yhtä prosenttia suurempina pitoisuuksina — metallin työstössä, — nahan rasvausseoksissa. 2. Euroopan komissio tarkastelee lyhytjuisten kloorattujen parafiinien kaikkia muita käyttötapoja uudelleen yhteistyössä jäsenvaltioiden ja OSPAR-komitean kanssa ennen 1 päivää tammikuuta 2003 lyhytjuisten kloorattujen parafiinien terveys- ja ympäristöriskejä koskevan mahdollisen uuden ja asian kannalta merkityksellisen tieteellisen tiedon valossa. Euroopan parlamentille ilmoitetaan tämän uudelleentarkastelun tuloksesta."
--	---

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 6 päivänä heinäkuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on alettava soveltaa näitä säännöksiä viimeistään 6 päivänä tammikuuta 2004.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. MATAS I PALOU

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 5 päivänä heinäkuuta 2002,
bluetongue-rokotusohjelman täytäntöönpanosta Italiassa ja rokotteen ostamisesta tätä tarkoitusta varten

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 2525)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2002/545/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen,

ottaa huomioon lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä 20 päivänä marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/75/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 2001/572/EY ⁽³⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 ja 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuonna 2000 bluetongue-tautitapauksia ilmoitettiin esiintyvän Italian eri alueilla: Sardiassa, Sisiliassa ja Calabriassa.
- (2) Vuonna 2001 tautia esiintyi jälleen näillä alueilla ja se levisi ensimmäistä kertaa pohjoiseen Toscanaan ja Lazioon.
- (3) Näiden kahden taudinpurkauksen vuoksi menetettiin arviolta noin 300 000 lammasta.
- (4) Italian viranomaiset lykkäsivät vuonna 2001 toteutettavaksi tarkoitetun rokotuskampanjan aloittamista.
- (5) Vuonna 2002 Italian tilanne on sellainen, että tämä rokotuskampanja voidaan käynnistää kaikilla tautialueilla ja niiden viereisillä alueilla.
- (6) Tämän rokotusohjelman tavoitteena on estää lammaskuolemien jatkuminen ja taudin leviäminen muualle

yhteisön alueelle pysäyttämällä viruksen kulku suojavaikkykkeellä, joka on muodostettu tautialueiden ympärille.

- (7) Komission hankkimien tai Italian suoraan ostamien rokotteiden lisäksi tarvitaan vuoden 2002 kampanjaa varten 4 200 000 annosta monovalenttia serotyypin 2 rokotetta ja 2 300 000 annosta monovalenttia serotyypin 9 rokotetta.
- (8) Tähän mennessä jäsenvaltioiden lääketeollisuus ei ole valmistanut bluetongue-rokotetta, ja Etelä-Afrikassa sijaitseva Onderstepoort-laboratorio on ainoa laboratorio, joka voi valmistaa tällaista rokotetta.
- (9) Italian Teramossa sijaitseva instituutti (IZS) saattaa kuitenkin pian pystyä valmistamaan ensimmäistä kertaa Euroopassa monovalenttia serotyypin 9 rokotetta, jota voitaisiin käyttää Etelä-Afrikassa valmistetun rokotteen asemesta.
- (10) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽⁴⁾ 3 artiklan 2 kohdan mukaan yhteisön sääntöjen mukaisesti toteutettavat eläinlääkintää ja kasvien terveyttä koskevat toimenpiteet rahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta. Varainhoidon valvontaan liittyvistä syistä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1258/1999 8 ja 9 artiklaa.
- (11) Yhteisön rahoitusta myönnetään, jos suunnitellut toimet toteutetaan tehokkaasti ja viranomaiset toimittavat kaikki tarvittavat tiedot säädetyssä määräajassa.
- (12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketutua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74.

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽³⁾ EYVL L 203, 28.7.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Italian on pantava täytäntöön ja saatettava päätökseen vuoden 2002 aikana bluetongue-taudin vastainen rokotusohjelma seuraavilla alueilla:

- Sardinian, Calabrian, Sisilian ja Basilicatan alueet kokonaisuudessaan,
- Campaniassa koko Salernon provinssi ja 20 km:n levyinen rannikkokaistale Casertan ja Napolin provinsseissa,
- Pugliassa (Apuliassa) Leccen, Brindisin ja Taranton provinssit kokonaisuudessaan,
- Laziassa viruksen toteamispaiikkoja 20 km:n säteellä ympäröivä alue Rooman ja Viterbon provinsseissa sekä 20 km:n levyinen rannikkokaistale Latinan ja Frosinonen provinsseissa.
- Toscanassa viruksen toteamispaiikkoja 20 km:n säteellä ympäröivä alue Grosseton ja Sienan provinsseissa sekä 20 km:n levyinen rannikkokaistale Massa-Carraran, Luccan, Pisan ja Livornon provinsseissa.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitetun ohjelman toteuttamiseen osoitettavalla yhteisön rahoitustuella Italia voi ostaa 4 200 000 annosta monovalenttia serotyyppiin 2 rokotetta ja 2 300 000 annosta monovalenttia serotyyppiin 9 rokotetta.

3 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden kustannukset saavat olla enintään 700 000 euroa.

4 artikla

Komissio voi tehdä yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa paikalla tehtäviä tarkastuksia, joilla varmistetaan, että ohjelma on pantu täytäntöön.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tällaisten tarkastusten tuloksista.

5 artikla

Yhteisön rahoitus 1 artiklassa tarkoitettuun ohjelmaan myönnetään seuraavin edellytyksin:

- a) asianomainen jäsenvaltio saattaa voimaan ohjelman täytäntöönpanon edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset;
- b) ohjelman teknisestä toteutuksesta annetaan 31 päivään heinäkuuta 2002 mennessä loppukertomus, johon on liitetty todisteet aiheutuneista kustannuksista ja saavutetuista tuloksista;
- c) ohjelma pannaan täytäntöön tehokkaasti ja yhteisön eläinlääkintälainsäädäntöä noudattaen.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 5 päivänä heinäkuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen